

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. Свиленград, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20225620200667 по описа за 2022
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 2596 от 07.09.2022 година на Директора на Регионална дирекция по горите (РДГ) - Кърджали, с което на Н. Д. Г. с ЕГН ***** от *****, със съдебен адрес: град Свиленград, ул. „Д. Благоев” № 4 б, област Хасково, чрез адвокат А. Г., за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от Закона за горите (ЗГ) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв.

Жалбоподателят Н. Д. Г. чрез процесуалния си представител – адвокат А. Г., моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като бил незаконосъобразен и неправилен – издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон, жалбоподателят не бил извършил процесното нарушение, липсвали субективният и обективният елементи от състава на нарушението, наложеното наказание било несправедливо. Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят Н. Д. Г., се явява. За него се явява адвокат Г. Г., преупълномощена от А. Г., която пледира за отмяна на обжалвания акт. В дадения срок адвокат Г. Г. представя Писмени бележки, в които сочи доводите си за отмяна на обжалваното НП – издадено в противоречие с материалния закон (, тъй като цитираната като нарушена норма касаела само дървесина, придобита извън урбанизирана територия), не било посочено мястото на нарушението, органът, издал НП бил некомпетентен (, тъй като нарушението касаело дървесина, която била придобита от урбанизирана територия), не било измерено точно количеството на дървесината и не били посочени отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират гласни доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Директорът на РДГ - Кърджали, редовно призован, не се явява и не се представлява. С Писмено становище процесуалният му представител – Главен юрисконсулт Евгения Момчилова, излага просторни доводи, че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Претендират се разноски по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от **фактическа страна**:*

На 21.03.2022 година около 22.00 часа служители на МВР на разклона за село Дервишка могила, община Свиленград, област Хасково, спират за проверка лек автомобил марка „Ауди”, модел 80 с държавен регистрационен номер *****, управляван от жалбоподателя Н. Г. и установяват, че транспортира дърва за огрев, за което уведомяват служителите на РДГ - Кърджали.

На място пристигат свидетелите Д. Ж. Х. и П. М. Г. – служители на АНО, които установяват, че жалбоподателят транспортира около 1.3 куб.м. дърва за огрев – дъб, но без документ, доказващ законния произход на дървесината – без Превозен билет. Дървата са измерени с рулетка. Проверката е извършена в присъствието на жалбоподателя. Резултатите от проверката са оформени в Констативен протокол серия СВ № 000964 от 21.03.2022 година, екземпляр от който е връчен на присъствалия жалбоподател.

На същата дата (21.03.2022 година), предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, свидетелят Д. Ж. Х. – Горски надзирател при Териториално поделение (ТП) Държавно горско стопанство (ДГС) – Свиленград към РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите, съставя в присъствието на свидетелите Г. и С., против жалбоподателя Г. и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) със серия ЮИДП – 17 2022г. и с № 000098. След запознаване със съдържанието на процесния АУАН, той е подписан от актосъставителя Х., от свидетелите Г. и С. и от нарушителя Г.. АУАН е връчен *лично*, като с подписа с и Н. Г. удостоверява получаването на екземпляр от него, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ, датирана от 21.03.2022 година. В изготвения АУАН актосъставителят излага подробно описание на фактическото нарушение, свързано с това, че жалбоподателят транспортира дърва за огрев без Превозен билет, както и на обстоятелствата по извършването и откриването им като препраща към съставения Констативен протокол серия СВ № 000964 от 21.03.2022 година. Жалбоподателят - нарушителят Н. Г. сочи, че няма възражения против констатациите в Акта.

Дървата са предадени за отговорно пазене на свидетеля С. Н. С. съгласно служебно известната Разписка серия СВ № 000159 от 22.03.2022 година.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Преписката е изпратена в Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, която с Постановление на Прокурор Милена Славова от дата 08.04.2022 година отказва да образува Досъдебно производство (ДП) за престъпление по чл. 235 от НК и прекратява преписка вх.№ 1555/2022 година по описа на Районна прокуратура – Хасково на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК (деянието не съставлява престъпление поради липсата на обективният елемент от състава на престъплението). Постановлението от дата

08.04.2022 година, ведно с преписката, са изпратени от Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград на РДГ – Кърджали по компетентност за реализиране на административнонаказателна отговорност на Н. Г.. Документите са получени при АНО на дата 12.04.2022 година.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН и след получаване на Постановлението на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, Директорът на РДГ - Кърджали, издава процесното НП № 2596 от 07.09.2022 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, като доуточнява правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ (, посочвайки приложимия в случая нормативен акт) и налага на жалбоподателя административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв. АНО препраща към констатациите на Констативния протокол серия СВ № 000964 от 21.03.2022 година. НП е редовно връчено на 19.09.2022 година по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателната преписка (АНП), с отбелязване че е получено лично от адресата, а именно: жалбоподателя Н. Г.. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Директора на РДГ - Кърджали да издават съответно АУАН и НП за нарушения по З Г, се доказва от приетите по делото Заповед № РД49-199 от 16.05.2011 година на Министъра на земеделието и храните (сега Министъра на земеделието, храните и горите, като наименованието на Министерството е променено с Решение на 44-то Народно събрание от 04.05.2017 година) и вземайки предвид факта, че Д. Ж. Христов заема длъжността „Горски надзирател при ТП ДГС – Свиленград към РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите”, притежава средно – специално образование: Горско и ловно стопанство, квалификация Техник - лесовъд (видно от Диплома за средно образование серия К-13 № 011158), т.е. Х. се явява оправомощено лице, съгласно разпоредбата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ, действало при изпълнение на служебните си задължения и че Георги Анастасов Шереметев се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 275, ал. 1, т. 2 от ЗГ –

Министъра на земеделието, храните и горите по надлежния ред с административен акт - Заповед. Служебно известно на Съда е персоналното заемане на длъжността „Директор на РДГ - Кърджали” от Георги Анастасов Шереметев, а и в тази насока са представени доказателства.

По делото бе допуснато и разпитано в процесуалното качество на свидетел лицето М. А. А., което пред настоящия Съдебен състав установи, че заедно с жалбоподателя са чистили двор в село Дервишка могила, включително са секли дърва, които натоварили в автомобила на Г..

Изложената фактическа обстановка, съответстваща на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 02.11.2022 година свидетели – Д. Ж. Х., П. М. Г. и С. Н. С.. Писмените доказателствени източници по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на Д. Ж. Х., П. М. Г. и С. Н. С., които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Съдът кредитира показанията на всички посочени свидетели предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя, които Съдът кредитира. Точно обратното, свидетелските показания на посочените свидетели са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържащи се в писмените доказателства от АНП. Ето защо, според Съда показанията на тези трима свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават

фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт, че транспортира дървесина, непридружена с Превозен билет. Поради това Съдът ги кредитира за достоверни. Действително в показанията на посочените трима свидетели се наблюдава разминаване по отношение на количеството на процесната дървесина, но Съдът намира, че това се дължи на отдалечеността във времето на случката и на факта, че това не е единственият случай на тези проверяващи лица и е напълно възможно и логично погледнато от човешка гледна точка да се объркат, респ. да забравят точното количество на процесните дърва за огрев. От друга страна всеки един от тях при разпита си препращаше към съдържанието на АУАН, който бе предявен на всеки от тях като и тримата свидетели потвърдиха, че именно това е процесният съставен на Н. Г. Акт. Поради изложеното Съдът не кредитира направеното в тази насока възражение на адвокат Г. в Писмените ѝ бележки.

Не се кредитираха с доверие от страна на Съда, показанията на свидетеля М.А., тъй като в тях липсва конкретика и еднозначност с настоящия случай – свидетелят не посочи за коя дата става дума, не посочи вида на дървата, които са секли, както и количеството им, не посочи и автомобила, на който са качили дървата. От друга страна показанията му звучат нелогично, тъй като нетипично е в домашни условия да се отглеждат дъбови дървета, такива виреят на големи масиви в горски условия. Отделно от това дъбовите растения образуват много дълбока коренова система и принадлежат към дълбоко вкоренени дървета, поради което е нелогично да се отглеждат в дворове. На следващо място следва да се посочи, че дъбовите листа и жълъдите са токсични за говеда, коне, овце и кози (, които животни се отглеждат в селата), поради токсичната танинова киселина, която причинява увреждане на бъбреците и гастроентерит. Но дори и да не се приеме изложеното от Съда в предходните изречения, то не следва да се кредитират показанията на този свидетел, тъй като е в много добри приятелски отношения с жалбоподателя, което навежда на мисълта за предубеденост относно дадените от него сведения с цел подпомагане на жалбоподателя да избегне административнонаказателната отговорност.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо

възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Кредитираха се и всички други писмени доказателства, налични по делото.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата й на депозиране в Регистратурата на Районен съд – Свиленград, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с рег.№ 9656 от 18.10.2022 година, ето защо производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на финансовата санкция.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

–

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до отмяна на НП.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред като констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП. Самото нарушение е описано ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е била нарушена.

Фактът, че при посочване на нарушената правна норма и на приложената санкционна такава, АНО не е посочил конкретните хипотези, не води до различни правни изводи, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани и доуточнени от АНО като нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ и съответно наказанието е наложено на основание чл. 266, ал. 1 от ЗГ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена, респ. санкционната норма, която е приложена.

Вярно е, че в АУАН при посочване на нарушената правна норма актосъставителят не е посочил от кой нормативен акт е, което съставлява нередовност на Акта. Сама по себе си тази нередовност е предпоставка за постановяване на незаконосъобразно НП. Възможно е независимо от допуснатата нередовност чрез събраните в хода на производството доказателства да се установи извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, при които обстоятелства нередовността на АУАН е без значение предвид чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Формално регламентираното производство по ЗАНН не следва да бъде абсолютизирано до степен, изключваща винаги прилагане нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Т.е. дори в конкретния случай да се приеме, че съдържанието на АУАН не е достатъчно прецизно, налице са предпоставки за прилагане нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Казано по друг начин за да се окачестви едно процесуално нарушение като съществено е от значение дали при допускането му по някакъв начин се ограничават или пречат правата на някоя от страните в процеса и конкретно в случая тези на жалбоподателя, което в случая не е налице. Ето защо тази нередовност не може да се приеме за съществено процесуално нарушение. Предвид изложеното Съдът не намира да е допуснато съществено процесуално нарушение, защото в НП са посочени едновременно разпоредбите на ал. 1 и на ал. 2 на чл. 53 от ЗАНН.

Действително в АУАН не е посочен пълният адрес на свидетеля С., а на свидетеля Г. е посочен служебния адрес, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посочените лица. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и дата на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посочените лица и не е наличен проблем с тяхната индивидуализация, т.е. с тяхната самоличност, респ. призоваването им в съдебно заседание. От друга страна констатираният пропуск не представлява съществено процесуално нарушение съгласно изложеното в предходния абзац.

По изложените съображения Съдът не намира за съществено процесуално нарушение факта, че в АУАН не е посочено дали свидетелите са присъствали при установяване на нарушението или при извършването му и тъй като от съдържанието на документите от АНП и по-специално на Констативния протокол, както и от разпита им в съдебно заседание, става ясно в какво качество са участвали.

Действително в АУАН не е посочено в какъв срок може да се подаде възражение, но с оглед изложеното по-горе, касаещо съществено процесуално нарушение и тъй като ако беше депозирано такова от страна на жалбоподателя АНО, респ. Съдът щеше да го разгледа, настоящият състав не счита, че това е нарушение, водещо на самостоятелно основание до отмяна на обжалвания акт. Отделно от това явно правата на жалбоподателя не са нарушение, тъй като е депозирал Жалба и въз основа на нея е образувано настоящото дело.

Факт е че в НП не са посочени смекчаващите и отегчаващите вината

обстоятелства, но те са необходими с оглед определяне вида и размера на наказанието. При условие, че е определено минимално по размер наказание, посочването им не е наложително, поради което констатираният пропуск не представлява съществено процесуално нарушение.

По отношение на Констативния протокол следва да се посочи, че служителите на АНО са връчили екземпляр на жалбоподателя. Отделно от това в АУАН и в НП е посочено, че като доказателство се прилага Констативния протокол, поради което жалбоподателят е в известност за наличието и съдържанието му.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 275, ал. 1, т. 2 от ЗГ. Нарушенията по този закон се установяват с Актове, съставени от служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 21.03.2022 година актосъставителят Д. Ж. Х. е заемал длъжността „Горски надзирател при ТП ДГС – Свиленград към РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” и притежава лесовъдско образование. В тази насока е и изявлението на свидетеля Х., направено в открито съдебно заседание, проведено на 02.11.2022 година. Лицето, подписало НП е заемало към момента на издаването му длъжността „Директор на РДГ - Кърджали” и деянието е извършено в зоната на отговорност на РДГ – Кърджали, тъй като тя осъществява контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности, касаещи горските територии, т.е. тя е компетентна, на територията на Кърджалийска и Хасковска област в следните общини: Ардино, Кърджали, Черноочене, Момчилград, Джебел, Кирково, Крумовград, Ивайловград, Свиленград, Любимец, Харманли, Маджарово, Симеоновград, Хасково, Д.град, Минерални бани, Стамболово и Тополовград. Ето защо Съдът не възприема наведеното от адвокат Г. възражение в Писмените й бележки, тъй като процесната дървесина не е придобита от урбанизирана територия.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове. Анализът на така описаната по-горе фактическа обстановка показва, че

административнонаказателното производство против Н. Г. е започнало със съставянето на АУАН на 21.03.2022 година, като в последствие преписката е била изпратена на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, но без образуваното административнонаказателно производство да бъде прекратено (липсва Мотивирана резолюция на АНО за прекратяване на АНП). С оглед на това и поради липсата на нарочен акт за прекратяване на административнонаказателното производство, за АНО не е отпаднало задължението за съставяне на НП в 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. По принцип НП би било законосъобразно, само ако АНО бе изпълнил императивното си задължение да прекрати административнонаказателното производство по реда на чл. 33, ал. 2 от ЗАНН, а в последствие въз основа на Прокурорското постановление за отказ да се образува ДП и прекратяване на преписка с вх.№ 1555/2022 година по описа на Районна прокуратура - Хасково, да състави НП по реда на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Но производството би било законосъобразно и ако административнонаказателното производство не бе прекратено (какъвто е настоящият случай), но НП е издадено в 6 – месечния срок от съставянето на АУАН, както е сторено в настоящия случай. В този смисъл са и Решение № 180 от 28.07.2021 година по КАНД № 535/2021 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Пенка Костова, Решение № 207 от 06.07.2016 година по КАНД № 1395/2016 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Цветомира Д.а.

Т.е. съобразени са приложимите давностни срокове, регламентирани в чл. 34 от ЗАНН за всеки от актовете, съставени при спазване на съответния с р о к . Съгласно разпоредба на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателно производство се образува със съставяне на АУАН, като ал. 2 на същия член въвежда забрана без приложен Акт АНП да не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от Съда и л и Прокурора или Прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган. Анализът на цитираната разпоредба обуславя извод, че не може да бъде образувано административнонаказателно производство без издаване на АУАН, като единствено изключение от това правило е образуването на административнонаказателно производство когато производството е прекратено от Съда или Прокурора или Прокурорът е отказал да образува

наказателно производство и е изпратено на наказващия орган.

Не е налице забрана органът да издаде НП въз основа на съставения АУАН при наличие на отказ от страна на Прокурора да образува ДП.

В конкретния случай е процедирано именно така. Посоченото по-горе в настоящото изложение Постановление, ведно с преписката, са изпратени по компетентност на РДГ – Кърджали с оглед произнасяне относно наличието на административно нарушение. За пълнота следва да се посочи, че пречката по чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, няма да е налице, тъй като разпоредбата изрично изисква спрямо същото лице за същото деяние да е налице Постановление за прекратяване на делото, т.е. на ДП, докато в случая не е налице прекратяване на ДП, а отказ да се образува такова.

В случая не е нарушен принципът, залегнал в чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧ). Преписката на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград е образувана с оглед извършване на проверка за извършено престъпление от общ характер, като безспорно е налице наказателно производство по смисъла на чл. 6, § 1 от ЕКЗПЧ и чл. 4 от Протокол № 7 към ЕКЗПЧ, предвид признаците за преценка дали едно производство е наказателно, които са известни като тест „*Енгел*” или критерии „*Енгел*” – 1) квалификация на деянието по националното право; 2) характер и естество на нарушението и 3) вид и тежест на предвиденото наказание („суровост на възможното наказание”). Производството може да се класифицира като наказателно и тогава, когато не е квалифицирано като такова по вътрешното право, ако изследването на останалите критерии доведе до извод за наказателен характер на обвинението и/или на предвидената санкция. Споменатите принципи са дадени по делото *Engel and Others v. Netherland* и понастоящем са стабилно утвърдени в практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) като алгоритъм за проверка и неотклонно се изследват при определянето на наказателния характер по всяко конкретно дело. Тестът „*Енгел*” е възприет и от практиката на Съда на Европейския съюз, който се позовава на приетите от ЕСПЧ Решения.

Самата разпоредба на чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към ЕКЗПЧ гласи: „Никой не може да бъде съден или наказан (никой не може да бъде

наказателно преследван, обвинен или наказван) от Съда на една и съща Държава за престъпление, за което вече е бил оправдан или окончателно осъден съгласно закона и наказателното производство на тази Държава.”.

В същия смисъл е Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 година на ОС на НК на ВКС по тълкувателно дело № 3/2015 година, според което „Правилото *ne bis in idem* забранява окончателно осъденото или оправдано лице не само да бъде наказвано повторно за същото деяние, но и да бъде съдено и да подлежи на риск от наказателно преследване въобще. Чл. 4, § 1 от Протокол № 7 съчетава три отделни гаранции: след приключване на наказателната процедура с влязъл в сила акт никой не може да бъде: 1/ застрашен от наказателно преследване, 2/ съден или 3/ наказан за същото нарушение.”.

Принципът *ne bis in idem* е залегнал като основно право и в Хартата на основните права на Европейския съюз.

Следователно, ще е налице нарушение на забраната за повторно осъждане или наказание по чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към ЕКЗПЧ при образувано впоследствие наказателно производство, когато първото дело е приключило с влязъл в сила Съдебен акт - без значение вида на акта (НП, Съдебно решение, Присъда, Разпореждане или Определение за прекратяване на наказателно производство) и неговия характер (осъдителен, оправдателен, за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по чл. 78а от НК и др.).

Именно воден от всички тези принципни положения, законодателят е привел националното законодателство в съответствие с утвърдения принцип *ne bis in idem*, като е въвел и съответна правна регламентация в разпоредбата на чл. 213, ал. 1 от НПК. В случая Постановлението на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград от дата 08.04.2022 година не е влязло в сила и няма как да влезе в законна сила, тъй като същото не е обвързано с изтичането на срок за обжалване. Както е известно актовете на Прокуратурата, които не са проверявани от Съда или не подлежат на обжалване пред Съд, какъвто е настоящият случай, подлежат на ревизия от по-горестоящ Прокурор. Прокурорският акт, постановен в случая, няма характера на окончателен акт, с който е решен въпросът за виновността и отговорността за извършеното деяние.

За да е нарушен принципът *ne bis in idem* трябва да е налице постановен краен акт, който да е влязъл в законна сила.

Ето защо Съдът намира, че не е налице нарушение на принципа *ne bis in idem* в конкретния случай.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

-

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено.

Съгласно нормата на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, която не е придружена с Превозен билет. По аргумент от чл. 211, ал. 2 от ЗГ, Превозен билет се издава за дървесината, добита от горските и извънгорските територии, когато се транспортира от временен склад или от обект, в който постъпва, преработва се или от които се експедира. Съгласно 15б, ал. 1 от Наредба № 1 от 30.01.2012 година за контрола и опазването на горските територии, Превозният билет се издава чрез интернет информационната система на Изпълнителната агенция по горите. Превозният билет придружава транспортираната дървесина от мястото на нейното натоварване (експедиране) до мястото на доставка, както

и при нейното съхраняване на посочения в Билета адрес.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи описаното в Акта административно нарушение. Безспорно е установено от събраните по делото гласни и писмени доказателства, че на 21.03.2022 година на разклона за село Дервишка могила, попадащ на територията на община Свиленград, област Хасково, жалбоподателят е транспортирал с лек автомобил дърва за огрев – дъб, около 1.3 куб.м., без Превозен билет. Кубатурата на дървата е измерена чрез използването на рулетка. Не се твърди и не се установява от доказателствата по делото и при преглед в регистъра на Изпълнителната агенция по горите за Превозните билети, който е публичен, че е издаден Превозен билет за процесното количество. Ето защо Съдът намира, че са налице обективните признаци от състава на нарушението по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, в което жалбоподателят е обвинен, т.е. не кредитира наведеното от адвокат Г. възражение в писмените й бележки, касаещо неправилно приложение на материалния закон.

Процесното нарушение е описано/удостоверено в Констативния протокол (, съставен при проверката на място), към чийто констатации препращат както актосъставителя, така и АНО. Подобно препращане не е недопустимо, тъй като в АНП е приложен този Констативен протокол, т.е. той се явява част от административнонаказателното производство и жалбоподателят има възможност да се запознае с него, а отделно от това той му е бил връчен.

По делото безспорно се установи от показанията на актосъставителя и свидетелите по Акта, че процесната дървесина е била натоварена в лек автомобил, който е бил спрян от служители на МВР. Тези обстоятелства навеждат на извода, че процесната дървесина е била транспортирана от жалбоподателя, както правилно са приели актосъставителят и в последствие наказващият орган.

Мястото на нарушението е коректно посочено. В този ред на мисли е неоснователно възражението на адвокат Г., наведено в Писмените й бележки, касаещи място на нарушението, тъй като нарушението е извършено на разклона за село Дервишка могила, а не в гора или горска територия.

Нарушението на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е формално и може да се извърши само при пряк умисъл. В конкретния случай Съдът намира, че

нарушението от страна на жалбоподателя е осъществено и от субективна страна при форма на вината пряк умисъл, за което се прави извод от неговото конкретно обективизирано поведение. Ноторно известно е изискванието, че дървесината следва да е придружена с Превозен билет. Н. Г. е имал обективна представа, че транспортира дървесина без Превозен билет. Ето защо Съдът намира, че деецът е съзнавал, че транспортира дървесина, за което не е имало издаден Превозен билет и че с това нарушава чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, но го е извършил именно с тази цел. Н. Г. е транспортирал с лек автомобил дървесина без Превозен билет, поради което следва да носи административнонаказателната отговорност.

Независимо от изложеното, т.е. установяването на извършено нарушение, в случая следва да се приеме, че Жалбата е основателна като се приложи разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2, вр.ал. 4 от ЗАНН като се отмени НП и се предупреди нарушителят, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на Съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. В конкретния случай Съдът счита, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр.§ 1, ал. 1, т. 4 от Допълнителната разпоредба на ЗАНН. Обществената опасност на деянието не е завишена съобразена/съпоставена с други идентични деяния предвид малкото количество на дървесината – само около 1 куб.м., т.е. куб с размери 1 м./ 1 м./ 1 м. Обществена опасност на дееца също не е завишена, тъй като по делото не се констатира наличие на друго идентично нарушение или на нарушение по ЗГ, фактът, че Г. не е възпрепятствал или направил опити да осуети проверката и обстоятелството, че размерът на нанесената вреда е само 64.35 лв., т.е. многократно под размера на минималната работна заплата за 2022 година, която към датата на деянието е 650 лв. съгласно ПМС № 331/26.11.2020 година и към настоящия момент е 710 съгласно ПМС № 37/24.03.2022 година. Отделно от това следва да се отчете и младата възраст на нарушителя – едва 29 години. Отегчаващи отговорността обстоятелства, извън това посочено с оглед завишената обществена опасност на деянието, не се установиха.

В случай, че не се възприемат изводите на Съда за прилагане на чл. 63, ал. 2, т. 2, вр.ал. 4 от ЗАНН, то се излагат следните съображения:

Съдът би приел, че преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретното нарушение като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН е изразена мълчаливо от АНО. Съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административното нарушение, Съдът би приел, че процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, като би следвало да се отчете значимостта на охраняваните обществени отношения и че обектът на посегателство е свързан с опазването на горския фонд. Ето защо процесното деяние не би съставлявало маловажен случай.

Съдът би приел, че административното наказание е правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в минималния предвиден от закона такъв, което налага извод за невъзможност за намалянето му. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание, Съдът би намерил за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административните наказания.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на жалбоподателя в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно представените Договор за правна защита и съдействие и Списък на разноските, а от страна на АНО – 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

И при двата варианта на разсъждение – при приложението на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН и в случай на потвърждаване на НП, основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, тъй като и при двата варианта е установено извършването на инкриминираното административно нарушение. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в представяне на Писмено становище, поради което юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. е справедливо, т.е. искането за разликата до 150 лв. следва да се отхвърли като неоснователно.

Сумата следва да се присъди в полза на РДГ - Кърджали в качеството ѝ

на юридическо лице съгласно чл. 158, ал. 2 от ЗГ.

По отношение на Решението в частта за разносните АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разносните от негова страна.

И при двата варианта на разсъждение следва да се отхвърли искането на жалбоподателя за присъждане на разноси, тъй като (както вече бе посочено) и при двата варианта е установено извършването на инкриминираното административно нарушение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2, т. 2, вр.ал. 4 и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

На основание чл. 63, ал. 2, т. 2, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОТМЕНЯ НП № 2596 от 07.09.2022 година на Директора на РДГ - Кърджали, с което на Н. Д. Г. с ЕГН ***** от село Л***** за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв., като ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя Н. Д. Г., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящия Съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

На основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОСЪЖДА Н. Д. Г. с ЕГН ***** от село ***** ДА ЗАПЛАТИ на РДГ - Кърджали с адрес: град Кърджали, ул. „Васил Левски” № 2, сумата от 80 лв., представляваща направените разноси за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 667/2022 година по описа на Районен съд – Свиленград, като ОТХВЪРЛЯ искането за разликата от 80 лв. до 150 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя Н. Д. Г. с ЕГН ***** от ***** за присъждане на разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____